

1. Tak zas vyjíždíme a výpadovka známá,
na kterou teď myslím, je tkaničkou z bot toulavejch.
Zas u okna stojíš a nemůžeš jet s náma,
co maj za volantem v očích těch roztoulanejch písni
cejch.

2. Už nevím, kdo z nás Ti tenkrát dal Tvé jméno,
a já pokaždý si říkám, že příště zastavím.
Seš bledší než dřív, o trošičku jenom.
Už se dlouhý léta známe, ale co o Tobě vlastně vůbec vím?

R: Karolíno, dny jsoudlouhý, zas nástýden rozdělí,
lásky tajný, tajný touhy.
Takhlenemůžeš to brát, nevíšco se může stát,
Karolíno, v pondělí.

3. Tak zas vyjíždíme a výpadovka známá,
na kterou právě myslím je tkaničkou, z bot toulavejch.
Už vlastně patříš k námi když nemůžeš jet s náma,
co maj za volantem v očích těch roztoulanejch písni
cejch.

R: Karolíno, dny jsou dlouhý, zas nás týden rozdělí,
lásky tajný, tajný touhy.
Takhle nemůžeš to brát, nevíš co se může stát,
Karolíno, v pondělí.
Karolíno, v pondělí.